

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 47/23

Luxembourg, 16. marec 2023

Sodba Sodišča v zadevi C-174/21 | Komisija / Bolgarija (Dvojna neizpolnitev obveznosti – Onesnaženje s PM10)

Prva tožba Komisije zaradi dvojne neizpolnitve obveznosti na področju onesnaženosti zraka je nedopustna

Komisija v uradnem opominu, naslovljenem na Bolgarijo konec leta 2018, ni niti dovolj jasno trdila niti izkazala, da sodba Sodišča iz leta 2017, s katero je bila ugotovljena prva neizpolnitev obveznosti, v vmesnem času še vedno ni bila izvršena

Direktiva o kakovosti zunanjega zraka¹ določa mejne vrednosti za nekatera onesnaževala zunanjega zraka in zahteva, da države članice v primeru preseganja pripravijo načrte za kakovost zraka, da bo obdobje preseganja čim krajše.

Sodišče je v sodbi z dne 5. aprila 2017, Komisija/Bolgarija², razsodilo, da Bolgarija ni izpolnila zgoraj navedenih obveznosti.³

Komisija je po razglasitvi sodbe z dne 5. aprila 2017, Komisija/Bolgarija, 9. novembra 2018 na Bolgarijo naslovila uradni opomin v skladu s postopkom iz člena 260(1) in (2) PDEU.⁴ Komisija je v tem uradnem opominu ugotovila, da Bolgarija še vedno ni sprejela potrebnih ukrepov za odpravo neizpolnitev obveznosti, ki jih je Sodišče ugotovilo v sodbi iz leta 2017. To državo članico je zato pozvala, naj do roka, določenega v opominu (v nadaljevanju: referenčni datum), to je 9. februarja 2019, predloži svoje pripombe in jo obvesti o morebitnem napredku, ki ga je dosegla v vmesnem času.

Ker Komisija z odgovori Bolgarije ni bila zadovoljna, je pri Sodišču vložila tožbo zaradi neizpolnitve obveznosti na podlagi člena 260(2) PDEU (v nadaljevanju: tožba zaradi dvojne neizpolnitve obveznosti), da bi se ugotovilo, da ta država članica ni izvršila te sodbe, ter da bi se ji naložilo plačilo pavšalnega zneska in dnevne denarne kazni, dokler sodba Sodišča ne bo v celoti izvršena.

Presoja Sodišča

Sodišče je v sodbi ugotovilo, da je pogoj za izdajo uradnega opomina v okviru predhodnega postopka na podlagi člena 260(2) PDEU to, da lahko Komisija upravičeno zatrjuje neizpolnitev obveznosti sprejetja ukrepov, potrebnih za izvršitev sodbe Sodišča, pri čemer bi bile v nasprotnem primeru kršene zahteve pravne varnosti. Ob upoštevanju

¹ Direktiva 2008/50/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2008 o kakovosti zunanjega zraka in čistejšem zraku za Evropo (UL 2008, L 152, str. 1).

² Sodba z dne 5. aprila 2017, Komisija/Bolgarija, [C-488/15](#).

³ Natančneje, obveznosti iz člena 13(1) Direktive 2008/50 in Priloge XI k tej direktivi ter iz člena 23(1), drugi pododstavek, te direktive.

⁴ V skladu s členom 260(1) in (2) PDEU mora država članica, v zvezi s katero je Sodišče ugotovilo, da ni izpolnila neke obveznosti iz Pogodb, sprejeti ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe Sodišča, pri čemer lahko Komisija zadevo predloži Sodišču, če po tem, ko je zadevni državi članici omogočila, da predloži svoje pripombe, presodi, da taki ukrepi niso bili sprejeti.

dejstva, da je namen tožbe zaradi dvojne neizpolnitve obveznosti spodbuditi državo članico kršiteljico k izvršitvi sodbe zaradi neizpolnitve obveznosti, **Sodišče poudarja, da mora Komisija ne le med celotnim predhodnim postopkom in pred izdajo uradnega opomina preverjati, ali je bila zadevna sodba medtem izvršena ali ne, ampak v tem uradnem opominu tudi jasno zatrjevati in na prvi pogled očitno izkazati, da sodba na referenčni datum še vedno ni bila izvršena.** Državi članici namreč ni mogoče upravičeno očitati neizpolnitve obveznosti sprejetja ukrepov, potrebnih za izvršitev sodbe Sodišča, če iz uradnega opomina ni jasno razvidno, da na referenčni datum obveznost izvršitve te sodbe še vedno traja vse od njene razglasitve.

V obravnavani zadevi je Sodišče ugotovilo, da **Komisija** v uradnem opominu z dne 9. novembra 2018 **ni z zahtevano jasnostjo zatrjevala in na prvi pogled očitno izkazala, da je bilo treba sodbo Komisija/Bolgarija z dne 5. aprila 2017 na referenčni datum, to je 9. februarja 2019, še izvršiti.**

Komisija je namreč v tem opominu navedla, da so se neizpolnitve obveznosti, ugotovljene v tej sodbi do leta 2014, za območja in aglomeracije, na katere se navedeni opomin nanaša, v letih 2015 in 2016 nadaljevale. Vendar ni navedla niti podrobnih pojasnil niti analize dejstev, iz katerih bi bilo razvidno, da se je položaj, ugotovljen v teh dveh letih, v obdobju med razglasitvijo sodbe, to je 5. aprila 2017, in referenčnim datumom, to je 9. februarja 2019, nadaljeval brez znatnih izboljšav, zaradi česar bi bilo treba sprejeti ukrepe za izvršitev navedene sodbe.

Po mnenju Sodišča pa niti dejstvo, da so te neizpolnitve obveznosti še trajale od konca obdobja, ki ga pokriva sodba Sodišča, to je leta 2014, do poznejšega obdobja, ki pa je predhodno datumu razglasitve sodbe, to je v letih 2015 in 2016, niti sistematičnost in trajnost navedenih neizpolnitev obveznosti, ki ju je Sodišče ugotovilo v tej sodbi, ne pomenijo samodejno, da je bilo treba tako na datum razglasitve navedene sodbe kot tudi na referenčni datum to sodbo še izvršiti in da je tako Republiki Bolgariji mogoče očitati, da ni sprejela vseh ukrepov, ki so potrebni za njeno izvršitev.

Posledično, ker Komisija v uradnem opominu ni z zahtevano jasnostjo navedla in na prvi pogled očitno izkazala osnovnega pogoja, in sicer da je bilo treba sodbo z dne 5. aprila 2017, Komisija/Bolgarija, na referenčni datum še izvršiti, kar zadeva območja in aglomeracije, na katere se ta opomin nanaša, ni upravičeno zatrjevala, da Bolgarija ni izpolnila obveznosti sprejetja ukrepov, potrebnih za izvršitev te sodbe. **Sodišče je na podlagi tega ugotovilo, da je tožba Komisije zaradi dvojne neizpolnitve obveznosti nedopustna.**

OBVESTILO: Tožbo zaradi neizpolnitve obveznosti lahko zoper državo članico, ki ni izpolnila obveznosti iz prava Unije, vloži Komisija ali druga država članica. Če Sodišče ugotovi, da obveznosti niso bile izpolnjene, mora ta država članica v kar najkrajšem času sprejeti ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe.

Če Komisija meni, da država članica ni sprejela ukrepov, potrebnih za izvršitev sodbe, lahko vloži novo tožbo, s katero zahteva naložitev denarnih sankcij. Če pa Komisija ni bila obveščena o ukrepih za prenos direktive, lahko Sodišče na predlog Komisije sankcije naloži že v prvi sodbi.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Jaroslaw Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

Ostanite povezani!

